ئەخمەت تۇردى

قاباھەت

شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ئەخمەت تۇردى

قاباھەت

(رومان)

شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

噩梦：维吾尔文/艾海提·吐尔迪著. 一乌鲁木齐：
新疆青少年出版社，2008.5
ISBN978-7-5371-5830-5

Ⅰ.噩… Ⅱ.艾… Ⅲ.长篇小说一中国一当代一维吾尔语
(中国少数民族语言) Ⅳ.I247.5

中国版本图书馆CIP数据核字(2008)第015687号

责任编辑：**阿布力孜·克尤木**
责任校对：**依巴达提·亚森**
封面设计：**阿里甫·夏**

噩梦(维吾尔文)
(长篇小说)
艾海提·吐尔迪　著

新 疆 青 少 年 出 版 社 出 版
(乌鲁木齐市胜利路二巷1号 邮编：830049)
新 疆 新 华 书 店 发 行
新疆金版印务有限公司印刷
850×1168毫米　32开本　12.25 印张
2008年5月第1版　2008年5月第1次印刷
印数：1—5000

ISBN978-7-5371-5830-5　定价：25.00元
如有印刷装订问题请直接同出版社调换

«قاباھەت» كە بارىكاللا !

مەن بۇ روماننى بەكمۇ ئېغىر ئازابلىق تۇيغۇ ئىچىدە ئوقۇپ تۈگەتتىم . ئەلەم ۋە خورلۇقتىن قەلبىم مىجىلىپ ، غەزەپ ۋە نەپرەتتىن ۋۇجۇدۇم لەرزىگە كەلدى .

يېڭى دەۋر تەرەققىياتىدىن كۈچ ئېلىپ ، مەنىۋى ئەركىنلىك بىلەن روھىي ئازادلىقنىڭ بىپايان ئالەمىگە قەدەم قويغان بىزنىڭ ئىپتىخارلىق مىللىي ھاياتىمىز ئۈمىد ۋە ئىشەنچ بىلەن مۇھەببەت ۋە مېھىر - شەپقەت تۇيغۇسىغا تويۇنغان يېڭىچە مۇناسىۋەتلەر مۇھىتىدا ئۆزىنىڭ ئەخلاق يۈكسەكلىكى بىلەن مەنىۋى ئۇلۇغۋار-لىقىنى تېخىمۇ يارقىن نۇرلاندۇرۇشى لازىم ئىدى . لېكىن ، بۇلغانغان مال - دۇنيا بىلەن چىرىكلىكتىن بىخسىغان ، راھەت - پاراغەتنى ۋىجدان ۋە نومۇستىن ئەلا بىلىدىغان ، ئۆزىد-نىڭ ھاياتى قەدىر - قىممىتىنى زورلۇق ۋە شەپقەتسىزلىكتە ھېس قىلىدىغان بىر قىسىم كىشىلىرىمىز زامانىنىڭ كەڭلىكى ۋە شەخس ھەرىكىتىنىڭ دەخلىسىزلىكى ھالىتىدىن پايدىلىنىپ ، تۇرمۇشقا يېڭىلا كۆز ئاچقان سەبىي باللىرىمىز بىلەن تىرىكچى-لىك سىرلىرىنى تېخى چۈشىنىپ يەتمىگەن ساددا ئۆسمۈرلىرى-مىزنى ئالداپ ياكى تۇتقۇن قىلىپ ، ئۆزلىرىنىڭ رەزىل مەقسەت ۋە ئىرادىسىنىڭ بىچارە قۇللىرىغا ئايلاندۇردى . ئۇلارنى ئۆزلىرى ئەركىن ۋە دەخلىسىز دۇنيا دەپ بىلىدىغان ئىچكىرىدىكى تەرەق-قىي قىلغان بەزى شەھەرلەرگە ئاپىرىپ ، ئوغرىلىق ۋە يانچۇقچى-لىققا سېلىپ ياكى بەزمىخانا ۋە ئىشرەتخانىلارغا سېتىپ ، مىللىي غۇرۇر ۋە نومۇسىمىزنى مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە دەپسەندە قىلىپ ، ئېتىقادلىق پاك مىللىي ھاياتىمىزنى ھاقارەتلىك ئەخلا-

قىي كىرىزىسىنىڭ ئىپلاس يۈندىسى بىلەن بۇلغىدى .
تۇرمۇشىمىزدا بىز بىلەن بىللە ياشاپ ، بىللە ئىلگىرىلەپ ،
ئۇنىڭدا پەيدا بولۇۋاتقان ھەربىر ماھىيەتلىك ۋەقە ـ ھادىسىلەرنى
سەزگۈرلۈك بىلەن كۆزىتىپ كېلىۋاتقان بىزنىڭ مىللىي ئەدەبىـ
ياتىمىز ھاياتىمىزدىكى بۇ ئازابلىق رېئاللىققا تىگىشلىك نەزەر
ئاغدۇرۇپ ، ئۇنى ئۆز ۋاقتىدا ئەكس ئەتتۈرۈشكە تەرەددۇت قىلـ
دى . بىزنىڭ بىر قىسىم ئىقتىدارلىق ئاپتورلىرىمىز بۇ ھەسرەتـ
لىك تېمىنى يىرىك ئىجادىي پىلاندا تەسۋىرلەپ ، ئوقۇرمەنلەرنى
روھەن ئويغاقلىققا ئۈندەپ ، بۇ خىل پاجىئەلىك تەقدىر ئىسكەنـ
جىسىدە خورلىنىۋاتقان بەختسىز باللىرىمىزنى ئۆز ئارزۇسىدىـ
كى پاك ۋە گۈزەل ھاياتقا قايتۇرۇش ئىرادىسىغا كەلگەن بولسىـ
مۇ ، ئەمما ، ئۇلار بۇ يېڭى ھاياتىي تېمىنىڭ زامان ۋە ماكان
تۇسىنىڭ سىرلىق ۋە مۇرەككەپلىكى ، ئۇنىڭغا باغلانغان تارقاق
ھايات كۆرۈنۈشلىرىنىڭ مەزمۇن ، ماھىيىتىنى ئەسلىي ھالىتى
بويىچە ئىگىلەشنىڭ قىيىن ۋە مۇشەققەتلىكى تۈپەيلىدىن ، ئەمەـ
لىي ھالدا قەلەم تەۋرىتىشكە جۈرئەت قىلالمىدى . لېكىن يازغۇچى
ئەخەت تۇردى بۇ ئەھمىيەتلىك ، مۇرەككەپ تېمىغا دادىل تۇتۇش
قىلىپ ، شاڭخەي ، گۇاڭجۇ ، شېنجېن ، جۇخەي ، خەيكو ۋە سەنـ
يالارغا كۆپ قېتىم جاپالىق سەپەر قىلىپ ، روھىيىتىمىزنى
خۇنۇكلەشتۈرۈۋاتقان بۇ ھاقارەتلىك تۇرمۇشنىڭ قاراڭغۇ بۇر-
جەكلىرىگىچە كىرىپ ، ئۇنىڭدىكى ھەرخىل كىشىلەرنىڭ ئالاھىدە
ھەرىكەت ۋە مۇناسىۋەت يوللىرىنى چوڭقۇر ئىگىلەپ ، كىشىلىرىـ
مىزنىڭ روھىيىتىنى تەۋرىتىپ ، ئۇلارنى ھاياتنى پاكلاشنىڭ
يېڭى شىجائەتلىك يولىغا باشلايدىغان ، ئۆزگىچە بەدىئىي پۇراققا
ئىگە بىر ئىجادىي رومانىنى يارىتىپ ، ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئىجتىماـ
ئىي بۇرچ تۇيغۇسىنىڭ قۇدرەتلىك مەنىۋى كۈچىنى روشەن گەۋـ
دىلەندۈرۈپ بەردى . بۇ — يازغۇچى ئەخەت تۇردىنىڭ بەدىئىي
پروزىمىزنىڭ تېماتىك مەزمۇنىنىڭ تېخىمۇ بېيىشى ۋە مۇكەممەلـ

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

لىشىشىگە قوشقان يەنە بىر ئەمەلىي تۆھپىسى .

ئەخەت تۇردىنىڭ بۇ يېڭى رومانىدا ، ئۇنىڭ بۇرۇنقى يىرىك ئەسەرلەر ئىجادىيىتىدە ئىزچىل داۋاملىشىپ كەلگەن ئۆزىگە خاس ئىجادىيەت ئالاھىدىلىكى تېخىمۇ روشەن بەدىئىي تۇستە ئايان بولغان . ئۇ پۈتۈن ئىجادىي زېھنىي كۈچىنى پېرسوناژلار خاراكتې-رىنىڭ خاسلىقى ۋە روشەنلىكى بىلەن ۋەقەلەر قۇرۇلمىسىنىڭ ئىخچام ۋە ھەرىكەتچانلىقى ئۈستىگە قويۇپ ، ئەسىرىنىڭ تېماتىك مەزمۇنىنى ماھىيەتلىك تۇرمۇش كۆرۈنۈشلىرىنىڭ بەدىئىي تى-پىكلەشتۇرۇلۇشىدىن بارلىققا كەلگەن ، كەسكىن ۋە مۇرەككەپلى-كى بىلەن ئايرىلىپ تۇرىدىغان جىددىي ۋە ئۆتكۈر زىددىيەت توقۇنۇشلىرى مۇھىتىدا ئوبرازلىق ئېچىپ بەرگەن . يازغۇچى قەلبى ئۆز ئارزۇسىدەك پاك ، ھاياتنى دائىم تەسەۋۋۇرىدەك گۈ-زەل ۋە مۇھەببەتلىك ھېس قىلىدىغان ساددا قىز خىسلەت بىلەن ھەرقانداق ۋاقىتتا ئادالەت ۋە ھەققانىيەت قارىشىدىن كەچمەيدىغان ئىرادىلىك يىگىت ئۇتۇقنىڭ ئىشەنچ ۋە ئارمان بىلەن تولغان ئۆزگىچە مۇھەببەت يولىنى بەدىئىي تۈگۈن قىلىپ ، رومان سۇژې-تىنى ئالدىن ھېس قىلىش تەس بولغان مۇرەككەپ ، تراگېدىيە-لىك تۇرمۇش سەرگۈزەشتىلىرى ئاساسىدا راۋاجلاندۇرۇپ ، ئۇلار-نىڭ ھەرىكەت پائالىيىتى بىلەن ھاياتىي تەقدىرىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان ھەرخىل تىپىك پېرسوناژلارنى بەدىئىي سەھنىگە چىقىرى-دۇ . ھايات قارىشى بىلەن تۇرمۇش ئادىتى يىقىدىن تۇپتىن پەرق قىلىدىغان ، ئاڭ - پىكرى بىلەن ئارزۇ - ئىنتىلىشىدىكى خاسلى-قى ، ئەقىدە - ئېتىقادىدىكى چىڭلىق ۋە جاھىللىق بىلەن مەڭگۈ چىقىشالمايدىغان بۇ كىشىلەرنىڭ ئۆز خالىغىنىچە ئەركىن ھەرى-كەت قىلىشىغا يول قويۇپ ، ئۇلارنى رېئال تۇرمۇشنىڭ ئەڭ نازۇك ، ئەڭ مۇرەككەپ ھالەتلىرىدە ، ئۆزلىرىنىڭ ھاياتىي مەۋ-جۇتلۇقىغا باغلىق بولغان ئەڭ ئەجەللىك كۆرۈنۈشلىرىدە ئۇچراش-تۇرۇپ ، رومانىنىڭ بەدىئىي سەھىپىلىرىنى ئىككى خىل ئەقلىي ،

ئەخلاقىي كۆچىنىڭ رەھىمسىز ئېلىنىشىنىڭ، بىر - بىرىنى بېسىپ چۈشۈش يولىدىكى شىددەتلىك مەنىۋى تىركىشىشنىڭ كەڭ بەدىئىي زېمىنىغا ئايلاندۇرىدۇ ...

شۇنداق قىلىپ، پېرسوناژلار سىرلىق ۋە مۇرەككەپ روھىي دۇنياسىنى ئۆزلىرىنىڭ ئالاھىدە پىكرى ۋە ھەرىكىتى ئارقىلىق ئۆزلىرى ئاچىدىغان، ئىدىيىۋى خاراكتېر يېقىدىن ئۆزىدىن باشقا ھېچكىمگە ئوخشاشمايدىغان بىر گۇرۇپپا تىپىك پېرسوناژلار ئوبرازىنى يارىتىدۇ. بۇ ئوبرازلار غەزەپ ۋە نەپرەت، ئۆچ ۋە قىساس ئېقىمىغا تويۇنغان ئالاھىدە ئىش - ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق، رومان ۋەقەلىكلىرىگە جىددىي ۋە دولقۇنلۇق تۈس بېرىپ، ئەسەرنىڭ تېماتىك مەزمۇنىغا ماس بولغان، ئوقۇرمەنلەرنى ئەلەم ۋە ھەسرەت تۇيغۇسىدا قىينايدىغان ئۆزگىچە بىر خىل ئازاب ۋە ۋەھىمىلىك بەدىئىي ئېقىمنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ ! ...

قەدىرلىك ئوقۇرمەن، يۇقىرىقىلار مېنىڭ يازغۇچىمىز ئەخەت تۇردىنىڭ «قاباھەت» ناملىق رومانى بىلەن ئەڭ دەسلەپ ئۇچرىشىشتىن ئالغان كىچىككىنە تەسىراتىم. سىز ئوقۇپ كۆرگەندىن كېيىن قانداق ئوي - خىيالغا كېلىسىز، پۇرسەت بولسا مەتبۇئاتتا پىكىرلىشەيلى.

مۇھەممەد پولات

2008 - يىلى 18 - مارت، ئۈرۈمچى.

مۇندەرىجە

بىرىنچى قىسىم

مۇھەببەت ۋە تۇتقۇن 1

ئىككىنچى قىسىم

كۆلپەتلىك كەچمىش 52

ئۈچىنچى قىسىم

رەھىمسىز باھار 267

بىرىنچى قىسىم

مۇھەببەت ۋە تۇتقۇن

«ئادەملەر تەقدىرنى ، تەقدىر ئادەملەرنى ئىزدەپ يۈرىدۇ... ھاياتنىڭ ئەزەلدىن بۇيانقى ئايلىنىشى شۇ !»

— «قىيامەت» رومانىدىن

1

خىسلەتنىڭ تۇيۇقسىز يوقاپ كېتىشى ھەممەيلەننى پاراكەندە قىلىپ ، ئۆي ئىچىنى غالغۇيتىۋەتتى !

ئانىسى توقاچخان ھالىدىن كەتتى ، ئۇ ناھايىتى ئىچكۆيەر ، مۇلايىم ئايال ئىدى . دادىسى ئابدۇسەمەر يانقان جايىدا قېتىپ قالدى ، رەڭگى بوزدەك ئاقىرىپ كەتتى ، نېمىدۇر دېمەكچى ئىدى ، لېكىن گەپ ئاغزىدا قالدى ، تىلى ئايلانمىدى . ئىنىسى سۇبات يىغلاپ كەتتى ، ئامراق ئاچىسىغا چىدىماي شۇمشىيىپ قالدى...

— بۇ قىز نەلەردە يۈرىدىغاندۇ ؟ ئۇ ئەزەلدىن مۇنداق يوقاپ كەتمەيتتى !— ئانىنىڭ كۆڭلى بىر شۇملۇقنى سەزگەندەك ئەندىشىگە چۈشتى .

ئۆي ئىچىنى پۈتۈنلەي ساراسىمە ۋە پەرىشانلىق ئىگىلەپ ئالغانىدى ...

ئۇلار خىسلەتنى كۈن بويى ئىزدىدى ، بارمىغان ئورۇق -

توْغقان ، دوست ـ بۇرادەرنىڭ ئۆيى ، كىرمىگەن كوچا ، چىقمى-
غان دۆڭ قالمىدى ، لېكىن خىسلەتنىڭ خەۋىرى يوق . نە يەردە ،
نە كۆكتە ئىز ـ دېرىكى بولمىدى .
«تېرىلغۇنىڭ دەردى بىر يىللىق ، بالىنىڭ دەردى مىڭ
يىللىق» دېگەندەك ، ئۇلار بىرنەچچە كۈن ئىچىدىلا بالا دەردىدە
تۈگىشىپلا كەتتى . بىچارە ئانا قىزىنىڭ دەردىدە كېچە ـ كېچىلى-
رى ئۇخلىيالماي ، گويا سانسىز يىڭنە ـ نەشتەرلەر ئۈستىدە
ئېغىناپ چىققاندەك قىينالدى . توقاچخانىنىڭ قەلبىدىكى ئازاب
كېسەلچان ئېرىنىڭ چىرايىدا ئىپادىلەنگەندە ، ئېغىر دەرد ـ ئەلەم
ۋە ئار ـ نومۇستىن تەڭ پۇچىلانغان ئاتا ـ ئانا ئىككىيلەننىڭ
تېنى گويا بىر تەن بولۇپ كەتكەندەك بىلىندى . ئۇلار زادىلا
چىدىيالمىدى ، بۇ سەۋەبسىز جۇدالىققا بەرداشلىق بېرەلمىدى .
دېمىسىمۇ ، ئىنسان يۈرىكى ئۆز باغرىدىن يېرىپ چىققان پۇش-
تى ـ پاناھىدىن بۇنداق تۇيۇقسىز ، مۇنداق مۇدھىش ئايرىلىشقا
قادىر ئەمەس ! نېمە ئۈچۈن تەقدىر ئۇلار بىلەن ھەمىشە بىللە
ياشاشقا تېگىشلىك يۈرەك پارىدىن جۇدا قىلىدۇ ؟ !
خىسلەت بۇ ئائىلىنىڭ خۇشلۇقى ، بەختى ۋە يورۇق يۇلتۇزى
ئىدى . ئۇ ، شۇنداق بىر شوخلۇق بىلەن خەندان ئۇرۇپ كۈلسە ،
گويا ئۆي ئىچىنى ئىسسىق بىر مۇھەببەت ئارىلاپ ئۆتكەندەك
بولاتتى . ئەمما ، بۈگۈن مانا شۇ بەختلىك ، شادىمان ئائىلىنى
قانداقتۇر كۆلكە شادلىقلىرى ئەمەس ، بەلكى مۇسىبەت قايغۇلىرى
چىرماپ ئالغانىدى . ئانا يىغلايتتى ، ئويغىدا ، چۈشىدە ، نامىزىدا ،
دۇئاسىدا بىرلا سۆزنى تەكرارلايتتى : «كۆڭلۈمنىڭ چىمەنى قى-
زىم ، كۆزۈمنىڭ نۇرى قىزىم ، تېنىمنىڭ قۇۋۋىتى قىزىم ،
قاراڭغۇ ئۆيۈمنىڭ چىرىغى قىزىم ··· نەدىسەن قىزىم ، نەلەردە
يۈرۈيسەن قىزىم ؟ ! ··· »
كېسەلچان ئاتا ئۆز ئورنىدا يېتىپ ، ئۆز ئاجىزلىقىدىن ئۇھ-
سىنىپ ، خۇداغا نالە قىلاتتى : «ئى كەرەملىك خۇدا ، سەن ئۆز

ھېممىتىڭ بىلەن تۆت قىرغاق ، سەككىز گىردابنى ئۆز ئىسمى ۋە جىسمى بىلەن ياراتتىڭ . سەن يەنە ئۆز كارامىتىڭ بىلەن بىر تېمىم ئەلەق سۆيىدىن ئادەم زاتىنى ئاپىرىدە قىلىپ ، ئۇنىڭغا جان ھەم تەن بەردىڭ ! ئى خۇدا ، خىسلەتمۇ ئۆزۈڭ ياراتقان ئاجىز بەندەڭگۇ ! ئۇنىڭ نەدە يۈرۈپ ، نەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئۆزۈڭ بىلىسەن ، ئۇنى زار قىلمىغىن ، خار قىلمىغىن ، بىزدىن ئايرىماغىن ، ئۇ بىزنىڭ يۈرەك پارىمىز ! ··· »

پەرزەنت ! ئاتا ـ ئانا ئۈچۈن نېمىدېگەن تاتلىق ، نېمىدېگەن مۇقەددەس نام ـ ھە ! ؟ ئۇ ئۆمۈرنىڭ شېرىن مېۋىسى ، ئائىلىنىڭ ئاۋاتلىقى ، شادلىقى ھەم بەختى ! پەرزەنت — بۇ كېلەچەك ، ئەجدادلار بىلەن ئەۋلادلارنى مەڭگۈ بىر ـ بىرىگە باغلايدىغان ئالتۇن ھالقا ! مانا شۇ پەرزەنتلەر شاراپىتى بىلەن ئۆمۈر باقى ، ھايات چەكسىز ئەمەسمۇ ! ؟

بۇ ئائىلىدە ئۇلۇغ ـ ئۇششاق تۆت جان بار ئىدى . ئابدۇسەمەر بىلەن توقاچخاننىڭ قىزى خىسلەت ، ئوغلى سۇبات ئارقا ـ ئارقىدىن چوڭ بولۇپ ، مەھەللىنىڭ دۇردانە باللىرىغا ئايلانغاندى . مانا ئەمدى خىسلەتكە كۆز تەگكەندەكلا ئىش بولدى ، ئۈچ كۈن بۇرۇن ئەتىگەندىلا : «مەكتەپكە بېرىپ كېلەي ، بىرەر خەۋەر كەلدىمىكىن » دەپ چىقىپ كەتكەن پېتى ئۈن ـ تىنسىز يوقالدى . ئۇ بۇ يىل ئالىي مەكتەپكە ئىمتىھان بەرگەنىدى ، دەسلەپكى ئىمتىھان مەيداندىن ناھايىتى خۇشال چىققان بولسىمۇ ، ئەمما ئاخىرقى ئىمتىھاندىن كۆڭلى يېرىم ئىدى . چۈنكى ، ئاخىرقى ئىمتىھانغا قاتنىشىدىغان كۈنىنىڭ ئالدىدا دادىسى تۇيۇقسىز ماشىنا ۋەقەسىگە ئۇچراپ دوختۇرخانىغا ئېلىپ كېلىنىدى ، دادىسىنىڭ ئەھۋالى ئېغىر ئىدى ، ئۇ كېچىچە دادىسىنىڭ بېشىدا ئۆرە تۇرۇپ چىقتى ، ئەتىسى بىر كۆزى ياش ، بىر كۆزى قان ئىمتىھان مەيدانىغا كىردى ، كۆڭلى جايىدا بولمىغاچقا ، ئىمتىھاننى قانداق بەرگەنلىكىنى ئۆزىمۇ بىلەلمەي قالدى . بىرنەچچە كۈندىن كېيىن

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

دادىسىنىڭ كېسەللىك ئەھۋالى تۇراقلاشتى ، بۇ جەھەتتە خىسلەت-
نىڭ ئەنسىز كۆڭلى ئىزىغا چۈشكەن بولسىمۇ ، ئەمما ئاخىرقى
ئىمتىھان نەتىجىسىنىڭ قانداق بولۇشىنى ئويلاپ خاتىرجەم بولال-
ماي يۈرەتتى ، شۇڭا ، ھەمىشە مەكتەپنى تىلىڭ - تىڭلايتتى ...
بۈگۈن خىسلەتنىڭ يوقاپ كەتكىنىگە ھايت - ھۇيت دېگۈچە
ئالتە كۈن بولۇپ قالدى . بۇ ئالتە كۈن توقاچخان ئۈچۈن گويا
ئازابلىق ئالتە يىلدەك تۇيۇلدى ، ئۇنىڭ بىر پۈتى ئۆيدە ، بىر پۈتى
سىرتتا ئىدى ، كۆڭلى شۇنداقلا بۇزۇلسا ، ئۆيدە كىيىدىغان ساڭ-
گىل - سۇڭگۇل كىيىملىرى بىلەنلا سىرتقا چۇراپ چىقىپ
كېتەتتى ، بۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ ئۈچۈن ، كىيىم - كېچەك ،
گىرىم - پەرداز ، يېمەك - ئىچمەك دېگەنلەر ئەھمىيەتسىز نەر-
سىلەرگە ئايلىنىپ كەتكەنىدى . تاماق تاماقتەك تېتىمايتتى ، پەر-
داز تۇگۇل ، چىرايلىقراق كىيىم يەڭگۇشلەشكىمۇ ھەپسىلىسى
يوق ئىدى . بۈگۈن ئەتىگەندىمۇ ، ئۇ ئېرىگە ئازراق ناشتىلىق
تەييار قىلىپ بېرىپ ، يەنە چىقىپ كەتتى ، نەگە بېرىپ ، نەدە
تۇرۇشىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى ، ئىشقىلىپ ، كۆڭلىنىڭ بىر يېرىدە
«قىزىمنى ئىزدەپ تاپمەن» دەيدىغان مەۋھۇم بىر پىكىر ھۆكۈم-
ران ئىدى . بۇنداق چاغدا ئابدۇسەمەرمۇ ئۇنىڭ رايىغا باقاتتى ،
ئانا قەلبىنىڭ ئاجىز ، ئەمما قەيسەرلىكىنى چۈشىنەتتى .
توقاچخان چىقىپ كېتىپ ، بىرەر سائەت ئۆتە - ئۆتمەي ،
سۇباتىنىمۇ بىر ئاغىنىسى چاقىرىپ چىقىپ كەتتى ، جىمجىت ئۆيدە
ياتقان ئابدۇسەمەرنى ئاستا - ئاستا تاتلىق ئۇيقۇ باستى . شۇ
ئارىلىقتا ، دەھلىزدىكى تېلېفون قاتتىق جىرىڭلاپ ئابدۇسەمەرنى
چۆچۈتۈۋەتتى ، ئۇنىڭ كۆڭلى بىر نەرسىنى تۇيغاندەك ، ئورنىدىن
ئۆمىلەپ تۇردى ۋە قولتۇق تاياقنى تاپىنىپ ، دىڭگۇسلاپ مېڭىپ
ناھايىتى تەستە دەھلىزگە چىقتى ، ئەمما ئۇ تۇرۇپكىغا قولىنى
ئۇزاتقىچە ، تېلېفون توختاپ قالدى . ئابدۇسەمەرنىڭ كۆڭلى بەك-
مۇ يېرىم بولدى ، گويا ئۇلار بىر ھەپتىدىن بېرى زارىقىپ

كۆتكەن تېلېفون كەلگەنۇ ، ئەمما ئۇ ئېلىشقا ئۇلگۇرمىگەن ! ئابـ
دۇسەمەر «تېلېفون يەنە كېلىدۇ » دېگەن ئۇمىدتە ئۆرە تۇرغان پېتى تېلېفونغا قاراپ تۇرىۋەردى ، ئالاھازەل چارەك سائەت ئۆتكەن بولسىمۇ ، تېلېفون قايتا جىرىڭلىمىدى ، ئابدۇسەمەرنىڭ نىمجان پۇتلىرى تىترەپ ، پېشانىسىدىن مونچاق ـ مونچاق تەر چىقىپ كەتتى . شۇ چاغدا ، ئۇنىڭ تېلېفونغا تىكىلىپ تۇرغان كۆزى بىردىنلا تېلېفون ئېكرانىغا خاتىرىلىنىپ قالغان ئىمىر ـ چىمىر نومۇرلارغا چۈشتى . ئۇ زېھنىنى يىغىپ ، كۆز نۇرىنى مەركەز-لەشتـۈرۈپ قارىۋىدى ، ئۇنىڭ كۆز ئۆڭىدە : «0208187533» دېگەن ناتونۇش بىر نومۇر نامايان بولدى .

ۋاي خۇدايىمــەي ، بۇ بىر غەلىتە نومۇرغـۇ ! ئابدۇسەمەر ئەزەلدىن مۇنداق نومۇرنى ئىشلىتىپ باقمىغان . تېخى بۇ سەككىز خانىلىق نومۇر ئىكەن ، ئالدىدىكى ئۈچ نومۇر چوقۇم رايون نومۇرى ، بۇ زادى نەدۇر ؟ ئابدۇسەمەر سودا ئالاقىسى قىلىپ يۈرگەن ئوتتۇرا ئاسىيا رايونلىرىدىمۇ مۇنداق سەككىز خانىلىق نومۇر يوق ! بۇ چوقۇم ئۇلار بىر ھەپتىدىن بېرى كۆتكەن ، ئىزدىگەن ، زارىققان ئادەمنىڭ تېلېفون نومۇرى ! ئۇ نېمىشقىمۇ ئۆملەپ بولسىمۇ تېزرەك چىقىپ ئالمىغاندۇ ، بۇ كاساپەت پۇت ئۇنىڭ ئىشلىرىغا ئەجەبمۇ كاشىلا بولدىغۇ ! ھېلىمۇ ياخشى ، بۇ ناتونۇش نومۇر تېلېفون ئېكرانىغا خاتىرىلىنىپ قاپتۇ ، ھېچبولـ مىغاندا ، بۇ نومۇرنى تەكشۈرۈش ئارقىلىق ، خىسلەتنىڭ نەدىلىـ كىنى بىلگىلى بولىدۇ !...

ئابدۇسەمەرنىڭ كۆڭلى سەل ـ پەل جايىغا چۈشتى . ئۆز خىيالىدىن ئۆزى تەسەللى تاپتى .

چۈشتە قايتىپ كەلگەن توقاچخان بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ، دەسـ لەپ كۆڭلى يېرىم بولغان بولسىمۇ ، كېيىن خۇددى خىسلەتنىڭ سايىسىنى كۆرگەندەك ، شەپىسىنى ئاڭلىغاندەك ، ھىدىنى پۇرىـ غاندەك يېقىملىق تۇيغۇغا كېلىپ قالدى ۋە چۈشلۈك تاماق يېـ

يىشىنىمۇ ئۇنتۇپ ، ھېلىقى نومۇر كۆچۈرۈلگەن قەغەزنى چىڭ تۇتقىنىچە پوچتىخانىغا يۈگۈرۈپ كەتتى ...

سىرلىق نومۇرنىڭ تەۋەلىكى تېزلا ئېنىقلاندى ، «گۇاڭجۇ شەھىرى » دېگەن نامنى ئاڭلىغاندا توقاچخان ھوشىدىن كەتكىلى تاس قالدى ، كېيىن ئۆزىنى تۇتالماي ھۆكىرەپ يىغلاپ كەتتى ، ئۇنىڭ ئاۋازى تولىمۇ ئېچىنىشلىق ، ھالسىز ۋە مۇڭلۇق ئىدى . ئۇ توختىماي قىزىنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىپ ، ئۇنىڭ قانداقلارچە دۇنيانىڭ بىر چېتىگە بېرىپ قالغانلىقىنى ئاڭقىرالماي زارلايتتى . ئەھۋالنى ئۇققانلار ئۇنىڭغا تەرەپ - تەرەپتىن ھېسداشلىق قىلدى ، تەسەللى بەردى ، ساقچىغا بېرىپ ئەھۋالنى مەلۇم قىلىشقا دەۋەت قىلدى ، لېكىن ناتىۋان ئانا چىداپ بولماس جۇدالىق ئەلىمى ۋە ئازاب - ئوقۇبەتتە ئەكس ئەتكەن كۆزلىرىدە يوغان - يوغان ئېچىپ ھاسىرايتتى ، ئۆزىنى ئەقلىدىن ئازغاندەك دەھشەت ئىچىدە ھېس قىلاتتى . توقاچخاننىڭ ھالىغا ئېچىنغان ئىككى ئاق كۆڭۈل قىز ئۇنى يۆلەپ تۇرغۇزۇپ تاكسىغا سالدى ۋە ئۆزلىرى بىللە شەھەرلىك جامائەت خەۋپسىزلىك ئىدارىسىغا كەلدى .

توقاچخان يېنىدىكى قىزلارنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن ساقچى ئىدارىسىغا زور ئۈمىدتە — گويا ئۇلار بىر ئىلاھىي كۈچ بىلەن خىسلەتنى ھايالشىمايلا تېپىپ بېرەلەيدۇ دەيدىغان ساددا ئۈمىدتە كەلگەنىدى . ئەمما بۇ يەردە ئاڭلىغان گەپلىرى ئۇنى ئۈمىدسىزلەندۈرۈپلا قالماستىن ، بەلكى تېخىمۇ ئېغىر دەردكە مۇپتىلا قىلىپ قويدى .

ساقچى ئىدارىسىنىڭ ئوتتۇرا ياشلىق ، تەمكىن ، گەپ - سۆزلىرى جايىدا بىر بۆلۈم باشلىقى مۇنداق دېدى :

— بۇ تېلېفون نومۇرى پەقەت قىزىڭىزنىڭ مەلۇم كىشىلەر تەرىپىدىن تۇتقۇن قىلىنىپ ، گۇاڭجۇغا ئەكېتىلگەنلىكىدىن ئىبارەت بىرلا پاكىتنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ . ئەمما گۇاڭجۇ دېگەن

بەكمۇ كاتتا شەھەر ، سەككىز رايون ، ئىككى ناھىيىسى بار . ھەربىر رايونى بىزنىڭ بۇ شەھىرىمىزدىنمۇ چوڭ . ئۇ يەرنىڭ مۇقىم نوپۇسى سەككىز - توققۇز مىليون ، كۈنلۈكى كىرىپ - چىقىپ تۇرىدىغان ئاقما نوپۇسمۇ يېرىم مىليونغا يېتىدىغان تۇرسا ، مۇنداق زور ئادەم دېڭىزى ئىچىدىن قىزىڭىزنى قانداق ئىزدەيمىز ؟ ! ئۇنىڭ ئۈستىگە ، بۇ نومۇر مۇقىم تېلېفوننىڭ ئەمەس ، كىچىك زېرەكنىڭ نومۇرى ، بۇنىڭ رايون تەۋەلىكى تېخىمۇ ئېنىق ئەمەس . ئەڭ ياخشىسى ، يەنە بىرنەچچە كۈن سەۋر قىلىپ كۈتۈڭ . بىر قېتىم كەلگەن تېلېفون چوقۇم يەنە كېلىپ قېلىشى مۇمكىن . بىز قىزىڭىزنىڭ تۇرۇۋاتقان ئېنىق ئورنىنى بىلگەندىن كېيىنلا ، ئاندىن ھەرىكەت قوللىنالايمىز ! ...

گەپ تۈگىدى ، زور ئۈمىد بىلەن كەلگەن ساقچى ئىدارىسىدىكى ئىشمۇ تۈگىدى . توقاچخاننىڭ كاللىسى ھەرە ئۇۋىسىدەك غوڭۇلداپ كەتتى . باش - ئايىغى يوق بۇ دەرد - ئەلەملەردىن ، جاۋابى يوق ئاچچىق سوئاللاردىن شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆزلىرى لىققىدە ياش ، يۈرىكى خۇناپ ئىدى . ئۇ دەلدۈگۈنۈپ قايتىشقا تەمشىلىۋاتقاندا ، ھېلىقى بۆلۈم باشلىقى ئۇنىڭ ھالىغا ئېچىنىدى بولغاي ، ھېسداشلىق بىلەن قوشۇپ قويدى :

— قىزىڭىزدىن بەك ئەنسىرەپ كەتمەڭ . ھەممە يەردە قانۇن - تۈزۈم بار . سىز ئۇنىڭ تولۇق ئەھۋالىنى ، ئۆزىڭىزنىڭ ئادرېسىڭىزنى ماڭا قويۇپ كېتىڭ ، بىز گۇاڭجۇدىكى ساقچى ئورۇنلىرى بىلەن ئالاقىلىشىپ ، ئۇلارغا مەلۇم قىلايلى ، بىرەر خەۋەر بولسا ، سىزگە ئۇقتۇرىمىز !

توقاچخان ساقچى ئىدارىسىدىن چىقىۋېتىپ ، ئەتراپقا غەلىتە نەزەردە قارىدى ، شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆزلىرى ئاللىقانداق تەشۋىش ۋە ھەتتا چۆچۈش بىلەن باقاتتى ، ئۇ ئازاب ۋە ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ئۆيىگە قايتتى .

2

ئۆتۆق يىگىرمە ئالتە ياشلار چامىسىدىكى بوي - بەستى كېلىشكەن ، ماڭلىيى كەڭ ، كۆزلىرى نۇرلۇق ، كۆڭلىدىكى سە-مىمىي - ساداقىتى يۈزىگە تەپكەن دىلكەش يىگىت ئىدى .

بۇ بىر ھەپتە ئۇ بەكمۇ ئالدىراش ئۆتتى ، كۈندە دېگۈدەك ئوپېراتسىيىگە قاتناشتى ، كېچىلىرى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىلمىي ماقا-لە يازدى . ئالدىراشچىلىقتا دوستلىرى تۇگۇل ، ھەتتا سۆيگەن يارى خىسلەت بىلەنمۇ كۆرۈشەلمىدى . ئەمەلىيەتتە ئۇنى ئىزدەي دېسە ، يىگىتلىك غۇرۇرى يار بەرمىدى ، چۈنكى ئۇ ، ئون كۈن بۇرۇن پۈتۈن نام - ئابرۇيى ، ئىززەت - نەپسى ، غۇرۇرى - ئېتىبارىنى دو تىكىپ يازغان سۆيگۈ خېتىگە خىسلەت تېخىچە جاۋاب بەرمەي يېتىۋالغانىدى . ئەمما بۈگۈن تۇيۇقسىزلا ئۇنىڭ خىسلەتنى بەكمۇ كۆرگۈسى كەلدى ، ئىچ - ئىچىدىن پىغان بولۇپ كۆتۈرۈلۈۋاتقان سېغىنىش ۋە سۆيگۈ ئىستىكى ئۇنى تەقەززا قىد-لىپ قويدى ، شۇ تاپتىكى بۇ تەقەززالىق ئالدىدا قانداقتۇر يىگىت-لىك غۇرۇر ، ئىززەت - ئابرۇيى دېگەندەك نەرسىلەر بەئەينى قىزىق چايغا چۈشكەن قەنتتەك شۇررىدە ئېرىپ كەتكەنىدى .

ئۆتۆقنىڭ ھاياجاندىن تىترەۋاتقان بارماقلىرى ئىختىيارسىز ھالدا تېلېفوندىكى تونۇش نومۇرلار ئۈستىدە ھەرىكەتلىنىشكە باش-لىدى . ھايال ئۆتمەي قارشى تەرەپتىكى تېلېفوندىن ئۆتۆق ئىنتى-زار بولۇپ كەتكەن ئادەمنىڭ ئەمەس ، بەلكى بىر ئوغۇل بالىنىڭ زەئىپ ئاۋازى كەلدى . ئۆتۆق بىر دەقىقە تۇرۇۋېلىپ : «خىسلەت-نى چاقىرىپ قويغىنە سۇبات !» دېۋىدى ، سۇباتنىڭ بىردىنلا دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى ۋە ئاۋازى تىترەپ : «ئاچام... ئاچامنى... تۈنۈگۈن قىلىپ ... گۇاڭجۇغا ئە ... كېتىپتۇ ! ... » دەپلا ھۆكرەپ يىغلاپ كەتتى . بۇ شۇم خەۋەرنى ئاڭلىغان ئۆتۆقنىڭ يۈرىكى خۇددى بىرى شەپقەتسىز قول بىلەن مۇجۇغاندەك يېقىمسىز ئاغ-

دى ، ئۇنىڭ چىرايى شۇنچىلىك ئۆچتىكى ، ھەتتا لەۋلىرى كۆكى-
رىپ كەتتى . ئۇ ، شۇ ئەلپازدا خېلىغىچە سۈكۈت ئىچىدە ئولتۇر-
دى ، خىياللىرىنى ئۆز ئېقىمىغا قويۇۋەتتى . ئالاھازەل مېڭىسى-
دىن «بۇ زادى نېمە ئىش ؟ چاقچاقمۇ ، راست گەپمۇ ؟ !»
دېگەن سوئال تۇغۇلغان ھامان يەنە دىككىدە ئورنىدىن تۇردى ،
ئەمما ئۇ ، سۇباتىنىڭ ئېچىنىشلىق يىغىسىنى چاقچاققا چىقىرالمى-
دى ، ھەرقانچە بولسىمۇ ئۇ بۇنداق كېلىشتۈرۈپ ئارتىسلىق قى-
لالمايتتى . ئۇتتۇق بىردىنلا ئېسىگە كەلگەندەك ، قولىدىكى ئىش-
لىرىنى ئۇياق - بۇياق ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ ، خىسلەتنىڭ
ئۆيىگە ئالدىراپ ماڭدى . ئۇ ، يول بويى ئۆزىگە - ئۆزى مەدەت
بېرىپ ، ئاڭلىغان شۇم خەۋىرىنىڭ راست ئەمەسلىكىگە ئۆزىنى
ئىشەندۈرۈپ كەلگەن بولسىمۇ ، ئەمما بوسۇغىدىن ئاتلىغاندا كۆر-
گىنى ھەقىقەتەنمۇ مۇسىبەت باسقاندەك مۇڭسىراپ قالغان ئۆي
بىلەن جۇدالىق ئەلىمىدە ئىڭراپ ياتقان بەختى قارا ئاتا - ئانا
بولدى . ئابدۇسەمەر بىر ھەپتە ئىچىدىلا بۇرۇنقى كېسەللىك ھالى-
غا كېلىپ قالغاندەك شىپپىدە چۆكۈپ ، نىمجان ھالەتكە كېلىپ
قالغانىدى ، ئۆسۈپ تىكىنەك بولۇپ كەتكەن ساقال - بۇرۇتلىرى
تاتىراڭغۇ يۈزىنى تېخىمۇ خۇنۇكلەشتۈرۈۋەتكەنىدى . توقاچخان
بولسا ، ئۇنىڭدىن بەتتەر ئىدى ، ئۇنىڭ بۇرۇنقى كەم سۆز ھالىتى
ئۆزگىرىپ تېخىمۇ ئۇندىمەس بولۇپ قالغان ، ئۇنىڭ چىرايىنى
گۈزەللەشتۈرۈپ ، چېھرىنى مۇلايىم قىلىدىغان يېقىملىق تەبەس-
سۇملىرىمۇ پۈتۈنلەي غايىب بولغانىدى ...

ئۇتتۇق ئەھۋالنى ئۇقتى ، ھەممە نەرسە ئۇنىڭ ئۇچۇن ئايان
بولدى : ئۇ خىسلەتتىن تۇيۇقسىز ئايرىلىپ قالغانىدى ، بۇنداق
قاباھەتلىك ئايرىلىشقا ئۇنىڭ ئاشىق قەلبى بەرداشلىق بېرەلمەيت-
تى . شۇڭا ، ئۇنىڭ كۆكرىكى بىرنەچچە دەقىقە ئېچىشىپ ئاغرىدى
ۋە تامىقىغا قاتتىق بىر نەرسە تىقىلغاندەك يۈرىكى سىقىپ كەتتى .
شۇ تاپتا ئۇ ، كۆزلىرى پارقىراپ ، ئىچ - ئىچىدىن كۆتۈرۈلۈپ

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com